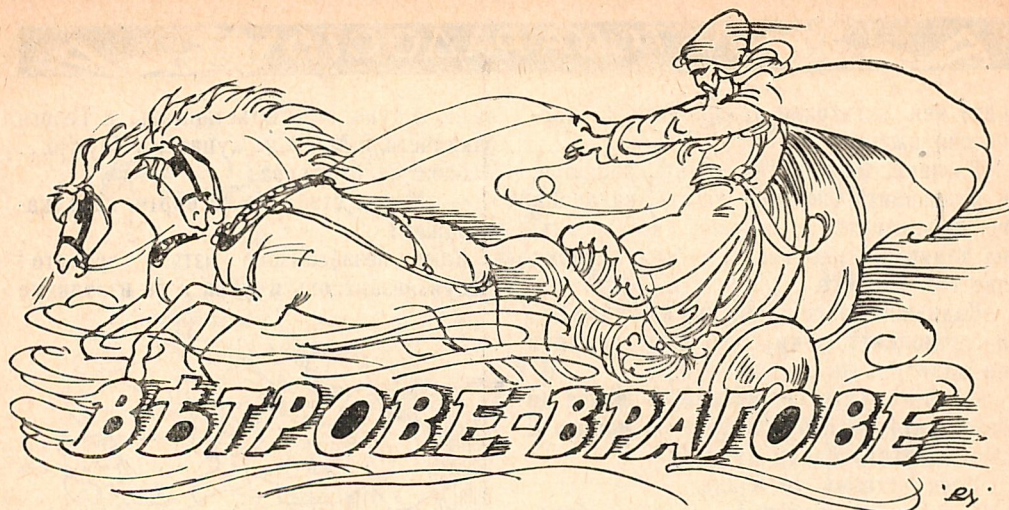

Живѣли нѣкога, па и до днесъ си живѣятъ, двамата прочути господари на въздуха — Северниятъ и Южниятъ вѣтръ. Безкрайно обширни били владенията имъ — надъ цѣлата земя господарували. Единиятъ владѣлъ северната половина на земята, другиятъ — южната. Дворецътъ на Северняка билъ изграденъ отъ блестящи ледени блокове и се тулѣлъ въ мъглитѣ на Северния океанъ. А пъкъ Южниятъ и безъ дворецъ си живѣлъ по непроходимитѣ гори на топлиѣ страни. Скиталъ на воля изъ пустинитѣ и се изтѣгалъ на пѣска подъ сѣнкитѣ на палмитѣ.

Обширни били владенията на двамата господари, но пакъ не имъ стигали. Всѣки отъ тѣхъ се опитвалъ да заграби, колкото се може повече земя отъ съседа си.

Тръгвалъ понѣкогажъ Северниятъ да обходи владенията си. Загрѣщалъ се той въ своето мъгливо наметало, впрѣгалъ бѣснитѣ коне на снѣжнитѣ виелици и бързо се спускалъ на югъ. Гдето минѣлъ, ледъ и мразъ сковавали всичко по пътя му. Снѣгъ засипвалъ полята, рѣкитѣ се покривали съ ледени брони, и веселията животъ на горитѣ и планинитѣ замиралъ. Пойнитѣ птички литвали презъ море, а вълцитѣ се събирали на глутници и трѣгвали за плячка къмъ кошаритѣ. . . Фучелъ Северниятъ надъ

села и градове, кискалъ се въ коминитѣ, плашелъ децата и вледенявалъ тѣлата на закъснѣлитѣ пѣтници.

И когато пѣстроцвѣтната земя папѣлно се скривала въ снѣга, Северниятъ подвиквалъ съ дивия си гласъ:

— Всичко до тука е мое! Не остана вече нито една тревица, нито едно цвѣтенце — земята ще се кичи само съ моитѣ ледени премѣни! Прогонени сж и омразнитѣ пойни птици! Пѣснитѣ имъ нѣма вече да смущаватъ моя леденъ сънъ. Само дивитѣ вълци и чернитѣ гарвани ще бждатъ господари на земнитѣ и небесни простори!

Оглеждалъ Северниятъ още веднажъ смъртоносното си дѣло и повиквалъ своя по-голѣмъ синъ Студтъ.

— Сине, — казвалъ му трий, — азъ привършихъ дѣлото си, но много се изморихъ. Отивамъ сега да почина въ двореца си срѣдъ Ледовития океанъ, а ти ще останешъ тука и ще бдишъ да не би нѣщо да се размрази.

Прибиралъ се Северниятъ вѣтръ на почивка, а Студтъ оставалъ да пази новитѣ заграбени владения.

Но прокуденитѣ птици вече прелитали Срѣдиземното море и навлизали въ топлиѣ страни.

— Южняко! . . . Южняко! . . . — викали тѣ надъ палмовитѣ оазиси. — Съ-